

Jim Lambeck – de grootste fan ooit van Ede Staal

Misschien is hij wel de grootste fan die Ede Staal ooit gehad heeft. Bijna grenzenloos is zijn bewondering voor de te vroeg overleden maker én vertolker van het eigentijdse Groninger lied. Jim Lambeck uit Oosterwijtwerd krijgt nog altijd kippenvel als hij denkt aan het eerste optreden van Staal in Veendam. "Daar hoef ik niets voor te doen, dat komt zomaar boven." Tegenwoordig gaat hij zelf de boer op met een "projectje" over Ede. Hij vertelt over diens leven, diens carrière en verluichtigt deze bijeenkomsten met het laten horen van authentieke geluidsfragmenten. "De mensen vinden het prachtig." Tot in Noord-Holland moest hij inmiddels verhalen over Ede Staal, voor Groningers die zich in de loop der jaren in de Wieringermeer hebben gevestigd.

Jim Lambeck heeft nu tijd voor dit soort dingen. Sinds bijna een jaar is hij notaris áf en reduceerde zichzelf tot ambteloos burger, hoewel dat in zijn geval iets teveel is gezegd. Hij was uitgekeken op het notariaat, waarin hij sinds 1971 werkzaam was. Hij begon in dat jaar als kandidaat-notaris in Winschoten, waarop in 1982 zijn benoeming in Delfzijl volgde. Jim Lambeck voelde zich ook eigen nooit helemaal in die wereld passen. Hij vindt dat het beroep van deze 'heren van stand' erg wordt overschat. Dat vertaalt zich in de tarieven die naar Lambecks mening in geen verhouding staan tot het werk dat ervoor moet worden verricht. "Veel werk is 'lopende band-werk', zoals bijvoorbeeld de hypotheekakten en de zogenoemde leveringsakten, die bij koop en verkoop van onroerende goederen moeten worden opgemaakt.

Ambteloos burger dus, "verzorger van huis, haard, tuin en land." Dat betekent zijn bezit in Oosterwijtwerd onderhou-



Oud-notaris Jim Lambeck: "Tot in Noord-Holland moest ik over Ede Staal vertellen." © IDA F. MULDER

den. "Want daar is het in het verleden wel eens bij gebleven." Maar hij zet zich ook in voor het Groninger cultuurbezit, geeft rondleidingen over het terrein van de voormalige Ripperdaborg (dat hij nu zijn terrein mag noemen), vertelt over het steenuilenproject in het dorp. En natuurlijk is er ook ruim baan voor zijn eigen Ede Staal-project. Daarnaast verleent hij – samen met uitgever Klaas Staal uit Veendam – hand- en spandiensten aan Henk van Middelaar uit Nijkerkerveen, de man die werkt aan een biografie over Ede. Eind dit jaar of begin 2003 zal het verschijnen. Daarnaast is hij voorzitter van de Pieter Albert Koerts Stichting in Delfzijl, die de naam draagt van het jeugdherbergsschip, dat ooit in de haven van Delfzijl lag en een

grote aantrekkingskracht uitoefende op jonge vakantiegangers. Over dit schip (dat nu als Seute Deern in de museumhaven van Bremerhaven ligt) wordt eveneens een boek gemaakt. Bovendien verwacht zijn echtgenote dat hij een helpende hand uitsteekt bij het exploiteren van haar bedrijfje 'Schathuis Wjtwerder Heerd. (een bed and breakfast-gelegenheid), dat de vleugels gaat uitslaan. Of dit alles niet genoeg is staat de oud-notaris ook nog een politieke carrière voor ogen. Voor de gemeente Loppersum staat hij lijst voor de PvdA bij de verkiezingen van de volgende maand op de kandidatenlijst. De kans dat hij wordt gekozen lijkt zelfs aanwezig. Een ambteloos burger die genoeg omhanden heeft.

Mulder 22.2.02